

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 375/07
21.02.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Владимира Тамаша, председника већа, Миломира Николића, Љубице Милутиновић, Јованке Кажих и Надежде Радевић, чланова већа, у парници тужиља мал. ММ и ВВ, чији је пуномоћник АБ, адв., против туженог ББ, чији је пуномоћник БА, адв., ради утврђивања очинства и исплате доприноса за издржавање, одлучујући о ревизији тужиља, изјављеној против пресуде Окружног суда у Ваљеву, Гж.901/06 од 06.06.2006. године, у седници већа одржаној 21.02.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиља изјављена против пресуде Окружног суда у Ваљеву, Гж.901/06 од 06.06.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Ваљеву, П.број 82/06 од 13.02.2006. године у ставу првом изреке одбијен је тужбени захтев тужиља мал. ММ и ВВ, којим је тражено да се утврди да је тужени природни отац мал. тужиље ММ, из __ рођене __. године. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев мал. тужиље ММ којим је тражено да се тужени обавезе да на име доприноса за издржавање мал. тужиље ММ плаћа месечно 30% од остварене месечне зараде на руке мајци малолетне тужиље ВВ као законском заступнику малолетне тужиље почев од 09.05.1995. године па у будуће најдаље до 5-ог у месецу за текући месец све док ова обавеза буде трајала односно док пресуда у погледу издржавања не буде укинута или измењена, заостале рате одједном са законском затезном каматом од доспелости сваке месечне рате па до исплате које би био дужан платити у року од 15 дана од дана пријема отправка пресуде под претњом принудног извршења. Ставом трећим обавезане су тужиље да туженом надокнаде трошкове парничног поступка.

Пресудом Окружног суда у Ваљеву, Гж. 901/06 од 06.06.2006. године одбијена је као неоснована жалба тужиља и потврђена наведена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде тужиље су благовремено изјавиле ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу чл. 399. у вези са чл. 491. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиља није основана.

У току поступка није учињена битна повреда парничног поступка из чл. 361.став 2. тачка 9. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а ни повреде из тачке 12. наведене законске одредбе, јер побијана пресуда садржи јасне разлоге о одлучним чињеницама утврђеним сагласно стању у списима и изведеним доказима.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку, мал. тужиља ММ рођена је __. године у __, од мајке ВВ. Вештачењем специјалисте педијатрије др ГГ утврђено је да је мал. тужиља са порођајном тежином 2.750 кг, телесном дужином 49 цм. и обимом главе 33 цм. терминско дете што подразумева да је рођена између 38 и 42 гесталне недеље. Према налазу вештака гинеколога акушера др ДД утврђено је да је евентуални датум зачећа 16.08.1994. године са толеранцијом од плус или минус седам дана што се претпоставља да је дете рођено око 38 гесталне недеље. Вештачењем на околност утврђивања очинства туженог од стране Института за молекуларну генетику и генетичко инжењерство из Београда преко типизације ДНК утврђено је да су кумулативни индекси очинства и вероватноће очинства 0%, те да тужени није отац малолетне тужиље. Вештачењем Биолошког факултета у Београду, центра за примену и развој ПЦР-а утврђено је да се од анализираних 12 генских локуса тужени по шест генских локуса искључује као могући биолошки отац мал. тужиље, а искључење биолошког очинства се врши у случајевима када дете на два или више локуса нема одговарајући алел назначеног оца. Тужени се по шест генских локуса на ДНК не поклапа као могући биолошки отац мал. тужиље односно није биолошки отац малолетне тужиље.

На основу утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови закључили да тужени није природни отац малолетне тужиље ММ, те да самим тим није у обавези у смислу 154. Породичног закона да је издржава.

Ревизијски наводи о потреби одређивања још једног вештачења су били предмет оцене нижестепених судова, а истима се оспорава утврђено чињенично стање из којих разлога се сходно чл.398. ст.2. ЗПП

реализација не може изјавити.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу чл. 405.став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа-судија,

Владимир Тамаш, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

дљ.